

32002L0020

L 108/21

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

24.4.2002

**DIRECTIVA 2002/20/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 7 martie 2002
privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Rezultatul consultării publice privind revizuirea din 1999 a cadrului de reglementare pentru comunicații electronice, astfel cum este reflectat acesta în comunicarea Comisiei din 26 aprilie 2000, și concluziile raportate de Comisie în comunicările sale privind cel de-al cincilea și cel de-al șaselea raport privind punerea în aplicare a pachetului de reglementări din domeniul telecomunicațiilor au confirmat necesitatea existenței unei reglementări mai armonizate și mai puțin oneroase pentru accesul pe piața rețelelor și serviciilor de comunicații electronice pe întreg teritoriul Comunității.
- (2) Convergența diferitelor rețele și servicii de comunicații electronice și a tehnologiilor acestora necesită înființarea unui sistem de autorizare care să reglementeze toate serviciile comparabile în mod similar, indiferent de tehnologiile utilizate.
- (3) Obiectivul prezentei directive este de a crea un cadru juridic care să garanteze libertatea de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice, sub rezerva doar a condițiilor prevăzute de prezenta directivă și a oricăror restricții în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) din tratat, în special măsuri cu privire la ordinea, siguranța și sănătatea publică.
- (4) Prezenta directivă reglementează autorizarea tuturor rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, indiferent dacă acestea sunt sau nu furnizate publicului. Acest lucru

este important pentru a garanta faptul că ambele categorii de furnizori pot beneficia de drepturi, condiții și proceduri obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.

- (5) Prezenta directivă se aplică numai acordării drepturilor de utilizare a frecvențelor radio atunci când o astfel de utilizare implică furnizarea unei rețele sau a unui serviciu de comunicații electronice, de regulă contra unei remunerații. Utilizarea pentru sine a unui echipament terminal radio, pe baza utilizării neexclusive a frecvențelor radio specifice de către un utilizator, fără legătură cu o activitate economică, precum utilizarea unei benzi publice de frecvență de către radioamatori, nu reprezintă furnizarea unei rețele sau a unui serviciu de comunicații electronice și, prin urmare, nu este reglementată de prezenta directivă. O astfel de utilizare este reglementată de Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora ⁽⁴⁾.
- (6) Dispozițiile cu privire la libera circulație a sistemelor de acces condiționat și la libera furnizare de servicii protejate bazate pe astfel de sisteme sunt stabilite de Directiva 98/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 1998 privind protecția juridică a serviciilor cu acces condiționat și a serviciilor de acces condiționat ⁽⁵⁾. Prin urmare, autorizarea unor astfel de sisteme și servicii nu trebuie să fie reglementată de prezenta directivă.
- (7) Ar trebui să se utilizeze cel mai puțin oneros sistem de autorizare posibil pentru a permite furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice, pentru a stimula dezvoltarea de noi servicii de comunicații electronice și de rețele și servicii de comunicații paneuropene și pentru a le permite furnizorilor de servicii și consumatorilor să beneficieze de economiile de scară ale pieței unice.
- (8) Aceste obiective pot fi cel mai bine îndeplinite prin autorizarea generală a tuturor rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, fără a solicita vreo decizie explicită sau vreun act administrativ emis de autoritatea națională de reglementare, și prin limitarea tuturor cerințelor procedurale doar la notificări. Atunci când statele membre solicită notificări din partea furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice la începerea activității acestora,

⁽¹⁾ JO C 365 E, 19.12.2000, p. 230 și JO C 270 E, 25.9.2001, p. 182.

⁽²⁾ JO C 123, 25.4.2001, p. 55.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 1 martie 2001 (JO C 277, 1.10.2001, p. 116), Poziția comună a Consiliului din 17 septembrie 2001 (JO C 337, 30.11.2001, p. 18) și Decizia Parlamentului European din 12 decembrie 2001 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 14 februarie 2002.

⁽⁴⁾ JO L 91, 7.4.1999, p. 10.

⁽⁵⁾ JO L 320, 28.11.1998, p. 54.

acestea pot solicita, de asemenea, dovada că o astfel de notificare a fost făcută, prin intermediul oricărei confirmări de primire a notificării poștale sau electronice acceptate legal. O astfel de confirmare nu ar trebui în nici un caz să constea în sau să necesite un act administrativ emis de autoritatea națională de reglementare căreia trebuie să îi fie adresată notificarea.

- (9) Este necesar ca drepturile și obligațiile întreprinderilor reglementate prin autorizații generale să fie incluse în mod explicit în acestea, pentru a garanta un câmp de acțiune uniform pe întreg teritoriul Comunității și pentru a facilita negocierea transfrontalieră a interconectării între rețelele de comunicații publice.
- (10) Autorizația generală dă dreptul întreprinderilor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice către public să negocieze interconectarea în conformitate cu condițiile Directivei 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) ⁽¹⁾. Întreprinderile care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice către altcineva decât către public pot negocia interconectarea în termeni comerciali.
- (11) Acordarea de drepturi specifice poate rămâne necesară pentru utilizarea frecvențelor și a numerelor radio din planul național de numerotare, inclusiv pentru codurile scurte. Drepturile la numere pot, de asemenea, să fie alocate dintr-un plan european de numerotare, inclusiv, de exemplu, codul național virtual „3883” care a fost alocat țărilor membre ale Conferinței Europene a Administrațiilor Poștei și Telecomunicațiilor (CEAPT). Aceste drepturi de utilizare nu ar trebui să fie restricționate decât în cazul în care acest lucru este inevitabil, având în vedere numărul redus de frecvențe radio și nevoia de a asigura o utilizare eficientă a acestora.
- (12) Prezenta directivă nu aduce atingere cazurilor în care frecvențele radio sunt alocate direct furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice sau entităților care utilizează aceste rețele sau servicii. Aceste entități pot fi furnizori de programe de televiziune sau radio. Fără a aduce atingere criteriilor și procedurilor specifice adoptate de statele membre pentru a garanta drepturile de utilizare a frecvențelor radio pentru furnizorii de servicii de programe de radio și televiziune, pentru a îndeplini obiectivele de interes general în conformitate cu legislația comunitară, procedura de alocare a frecvențelor radio ar trebui, în orice caz, să fie obiectivă, transparentă, nediscriminatorie și

proporțională. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, orice restricții naționale ale drepturilor garantate prin articolul 49 din tratat ar trebui să fie justificate în mod obiectiv, să fie proporționale și să nu depășească ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general definite de statele membre în conformitate cu legislația comunitară. Responsabilitatea respectării condițiilor aferente dreptului de a utiliza o frecvență radio și a condițiilor pertinente aferente autorizării generale ar trebui, în orice caz, să revină întreprinderii căreia i-a fost acordat dreptul de a utiliza frecvența radio.

- (13) În cadrul procedurii de solicitare a acordării drepturilor de a utiliza o frecvență radio, statele membre pot verifica dacă solicitantul va putea respecta condițiile aferente unor astfel de drepturi. În acest scop, solicitantului i se poate cere să prezinte informațiile necesare pentru a-și demonstra capacitatea de a respecta aceste condiții. În cazul în care aceste informații nu sunt furnizate, solicitarea dreptului de a utiliza o frecvență radio poate fi respinsă.
- (14) Statele membre nu au obligația de a acorda și nici nu li se interzice să acorde drepturile de utilizare a numerelor din planul național de numerotare sau drepturile de a instala infrastructură altor întreprinderi decât cele care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice.
- (15) Condițiile care pot însoți autorizația generală și drepturile specifice de utilizare ar trebui să fie limitate la ceea ce este strict necesar pentru a garanta respectarea cerințelor și a obligațiilor prevăzute de legislația comunitară și de legislația internă în conformitate cu legislația comunitară.
- (16) În cazul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice care nu sunt furnizate pentru public, se recomandă impunerea unor condiții mai puțin numeroase și mai puțin stricte decât în cazul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice furnizate publicului.
- (17) Obligațiile specifice care pot fi impuse furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice în conformitate cu legislația comunitară având în vedere puterea lor semnificativă pe piață, astfel cum se definește în Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directiva-cadru) ⁽²⁾, ar trebui să fie impuse separat de drepturile și obligațiile generale din cadrul autorizației generale.
- (18) Autorizația generală ar trebui să includă numai condițiile specifice sectorului de comunicații electronice. Nu ar trebui să facă obiectul condițiilor aplicabile deja în temeiul

⁽¹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.

⁽²⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

legislației interne existente care nu este specifică sectorului de comunicații electronice. Cu toate acestea, autoritățile naționale de reglementare pot informa operatorii de rețele și furnizorii de servicii, de exemplu, prin trimiteri în siturile lor internet, cu privire la alte articole de legislație privind activitatea acestora.

- (19) Obligația de a face publice deciziile privind acordarea drepturilor de a utiliza frecvențe sau numere poate fi îndeplinită prin punerea acestor decizii la dispoziția publicului pe un site internet accesibil acestuia.
- (20) Aceeași întreprindere, de exemplu, un operator de cablu, poate furniza atât servicii de comunicații electronice, precum transmisia de semnale de televiziune, cât și servicii care nu sunt reglementate de prezenta directivă, precum comercializarea unei oferte de servicii de programe de radio și televiziune, și astfel întreprinderii respective îi pot fi impuse obligații suplimentare în ceea ce privește activitatea sa în calitate de furnizor sau distribuitor de conținuturi, în conformitate cu alte dispoziții decât cele ale prezentei directive, fără a aduce atingere listei de condiții stabilite în anexa la prezenta directivă.
- (21) La acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio, a numerelor sau a drepturilor de a instala infrastructură, autoritățile competente pot informa întreprinderile cărora le acordă aceste drepturi cu privire la condițiile pertinente din autorizația generală.
- (22) În cazul în care cererea de frecvențe radio într-un interval specific este mai mare decât oferta, ar trebui să se respecte proceduri adecvate și transparente în ceea ce privește alocarea acestor frecvențe, astfel încât să se evite orice formă de discriminare și să se optimizeze folosirea resurselor limitate în cauză.
- (23) Atunci când stabilesc criteriile pentru procedurile de selecție competitive sau comparative, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să asigure faptul că obiectivele din articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru) sunt îndeplinite. Prin urmare, aplicarea unor criterii de selecție obiective, nediscriminatorii și proporționale destinate promovării concurenței, care au ca efect excluderea anumitor întreprinderi de la o procedură de selecție competitivă sau comparativă pentru o anumită frecvență radio, nu contravine prezentei directive.
- (24) În cazul în care alocarea armonizată a frecvențelor radio anumitor întreprinderi a fost convenită la nivel european, statele membre ar trebui să aplice în mod strict aceste acorduri care conferă drepturi de utilizare a frecvențelor radio pe baza planului național de utilizare a frecvențelor.
- (25) Furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice pot avea nevoie de o confirmare a drepturilor lor referitoare

la interconectare și la drepturile de trecere prevăzute de autorizația generală, în special în vederea facilitării negocierilor cu administrația locală sau regională sau cu furnizorii de servicii din alte state membre. În acest sens, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să furnizeze întreprinderilor declarații corespunzătoare, fie la cerere, fie ca răspuns automat la o notificare efectuată conform autorizației generale. Aceste declarații nu ar trebui să reprezinte drepturi în sine, iar drepturile prevăzute în cadrul autorizației generale sau drepturile de utilizare sau exercitarea acestor drepturi nu ar trebui să depindă de o declarație.

- (26) Atunci când întreprinderile constată că solicitările lor pentru acordarea de drepturi privind instalarea infrastructurii nu au fost tratate în conformitate cu principiile stabilite de Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru) sau atunci când deciziile în acest sens sunt amânate în mod nejustificat, acestea ar trebui să aibă dreptul de a contesta deciziile sau amânările în luarea deciziilor în conformitate cu directiva menționată anterior.
- (27) Sancțiunile în cazul nerespectării condițiilor din autorizația generală trebuie să fie proporționale cu încălcarea. Cu excepția circumstanțelor speciale, suspendarea sau retragerea dreptului de furnizare a serviciilor de comunicații electronice sau a dreptului de utilizare a frecvențelor radio sau a numerelor nu este o sancțiune proporțională în cazul în care o întreprindere nu respectă una sau mai multe dintre condițiile prevăzute de autorizația generală. Această dispoziție nu aduce atingere măsurilor urgente pe care autoritățile competente din statele membre pot fi nevoite să le adopte în cazul unei amenințări grave la adresa ordinii, siguranței și sănătății publice sau a intereselor economice și operaționale ale altor întreprinderi. De asemenea, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere pretențiilor de despăgubire ale unor întreprinderi față de altele în conformitate cu legislația internă.
- (28) Obligația furnizorilor de servicii de a raporta și de a comunica informații poate fi dificil de realizat, atât pentru întreprinderi, cât și pentru autoritatea națională în cauză. Prin urmare, astfel de obligații ar trebui să fie proporționale, justificate obiectiv și să se limiteze la strictul necesar. Nu este necesar să se solicite, în mod sistematic și periodic, dovezi privind respectarea tuturor condițiilor din cadrul autorizației generale sau a celor anexate drepturilor de utilizare. Întreprinderile au dreptul de a cunoaște modul în care vor fi folosite informațiile pe care le furnizează. Accesul pe piață nu ar trebui să fie condiționat de furnizarea de informații. În scopuri statistice, furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice li se poate cere să prezinte o notificare în momentul în care își încetează activitatea.

- (29) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre de a furniza toate informațiile necesare în vederea apărării intereselor comunitare în contextul acordurilor internaționale. De asemenea, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere nici unei obligații de raportare prevăzute de legislația care nu este specifică sectorului de comunicații electronice, precum dreptul concurenței.
- (30) Furnizorilor de servicii de comunicații electronice le pot fi impuse taxe administrative în vederea finanțării activităților autorității naționale de reglementare în domeniul gestionării sistemului de autorizare și al acordării dreptului de utilizare. Aceste taxe sunt limitate la acoperirea costurilor administrative efective aferente activităților în cauză. În acest sens, ar trebui să se asigure transparența în ceea ce privește veniturile și cheltuielile autorităților naționale de reglementare prin intermediul unui raport anual privind valoarea totală a taxelor colectate și a costurilor administrative înregistrate. Astfel, întreprinderile pot verifica dacă taxele și costurile administrative sunt echilibrate.
- (31) Regimul taxelor administrative nu ar trebui să denatureze concurența sau să creeze bariere în calea intrării pe piață. În cazul în care există un sistem de autorizare generală, costurile administrative, respectiv taxele administrative, vor putea fi percepute de la întreprinderi numai pentru acordarea drepturilor de utilizare a numerelor, a frecvențelor radio și a drepturilor de instalare a infrastructurii. Toate taxele administrative ar trebui să fie conforme cu principiile care reglementează sistemul de autorizare generală. Un exemplu de alternativă corectă, simplă și transparentă pentru aceste criterii de alocare a taxelor poate fi o schemă de distribuție bazată pe cifra de afaceri. În cazul în care taxele administrative sunt foarte scăzute, cheltuielile forfetare sau taxele care combină o bază forfetară cu elemente legate de cifra de afaceri pot, de asemenea, să fie adecvate.
- (32) Pe lângă taxele administrative, pot fi percepute taxe și redevențe pentru utilizarea frecvențelor radio și a numerelor, pentru a garanta utilizarea optimă a acestor resurse. Astfel de taxe nu trebuie să împiedice dezvoltarea unor servicii inovatoare și concurența de pe piață. Prezenta directivă nu aduce atingere scopului în care se folosesc taxele pentru dreptul de utilizare. De exemplu, aceste taxe pot fi folosite la finanțarea activităților autorității naționale de reglementare care nu pot fi acoperite din taxele administrative. Atunci când, în cadrul procedurilor de selecție competitive sau comparative, taxele pentru dreptul de utilizare a frecvențelor radio sunt alcătuite în întregime sau parțial dintr-o sumă unică, modalitățile de plată ar trebui să garanteze că aceste taxe nu permit, în practică, selecția pe baza unor criterii care nu au legătură cu obiectivul unei utilizări optime a frecvențelor radio. Comisia poate publica în mod periodic studii comparative referitoare la cele mai bune practici pentru alocarea frecvențelor radio, pentru alocarea numerelor sau pentru acordarea drepturilor de trecere.
- (33) Statele membre pot fi nevoite să modifice drepturile, condițiile, procedurile, taxele și redevențele legate de autorizațiile generale și de drepturile de utilizare, în cazul în care acest lucru se justifică în mod obiectiv. Aceste modificări ar trebui să fie notificate corespunzător în timp util tuturor părților interesate, acordându-le posibilitatea de a-și exprima opinia cu privire la orice astfel de modificări.
- (34) Obiectivul transparenței presupune ca furnizorii de servicii, consumatorii și celelalte părți interesate să aibă acces cu ușurință la toate informațiile referitoare la drepturile, condițiile, procedurile, taxele și deciziile privind furnizarea de servicii de comunicații electronice, drepturile de utilizare a frecvențelor radio și a numerelor, drepturile de instalare a infrastructurii, planurile naționale de utilizare a frecvențelor și planurile naționale de numerotare. Sarcina autorităților naționale de reglementare este aceea de a furniza astfel de informații și de a le actualiza. În cazul în care aceste drepturi sunt gestionate la alt nivel administrativ, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să facă eforturi pentru a institui un instrument ușor de folosit pentru accesarea informațiilor referitoare la aceste drepturi.
- (35) Buna funcționare a pieței unice pe baza sistemelor naționale de autorizare în cadrul prezentei directive trebuie să fie monitorizată de Comisie.
- (36) Pentru a se ajunge la o dată unică de aplicare a tuturor elementelor noului cadru de reglementare a sectorului de comunicații electronice, este important ca procesul de transpunere în dreptul intern a prezentei directive și cel de aliniere a licențelor existente la noile norme să aibă loc în paralel. Cu toate acestea, în anumite cazuri, atunci când înlocuirea autorizațiilor existente la data intrării în vigoare a prezentei directive cu autorizația generală și cu drepturile individuale de utilizare în conformitate cu prezenta directivă poate determina o suplimentare a obligațiilor furnizorilor de servicii care își desfășoară activitatea în cadrul unei autorizații existente sau o reducere a drepturilor acestora, statele membre își pot acorda un termen suplimentar de nouă luni de la data aplicării prezentei directive în vederea alinierii licențelor în cauză, cu condiția ca acest lucru să nu aibă efect negativ asupra drepturilor și obligațiilor altor întreprinderi.
- (37) Este posibil să existe împrejurări în care eliminarea unei condiții de autorizare privind accesul la rețelele de comunicații electronice poate crea dificultăți grave uneia sau mai multor întreprinderi care au beneficiat de condiția în cauză. În astfel de cazuri, Comisia poate acorda dispoziții tranzitorii, la cererea unui stat membru.

(38) Întrucât obiectivele acțiunii preconizate, și anume, armonizarea și simplificarea normelor și a condițiilor de autorizare a rețelelor și serviciilor din domeniul comunicațiilor electronice, nu pot fi îndeplinite în mod suficient de către statele membre și întrucât, din cauza dimensiunii și a efectelor acțiunii, acestea pot fi îndeplinite mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, consacrat în articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectivul și sfera de aplicare

(1) Scopul prezentei directive este de a realiza o piață internă în domeniul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, prin armonizarea și simplificarea normelor și a condițiilor de autorizare, în vederea facilitării furnizării acestora pe întreg teritoriul Comunității.

(2) Prezenta directivă se aplică autorizațiilor pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentei directive, se aplică definițiile stabilite la articolul 2 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

(2) De asemenea, se aplică următoarele definiții:

- (a) „autorizație generală” înseamnă un cadru legal instituit de un stat membru care garantează drepturi privind furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice și stabilește obligații specifice sectorului, care se pot aplica tuturor sau anumitor tipuri de rețele și servicii de comunicații electronice, în conformitate cu prezenta directivă;
- (b) „bruijă dăunătoare” înseamnă bruijajul care pune în pericol funcționarea unui serviciu de radionavigație sau a altor servicii de siguranță sau care denaturează, blochează sau întrerupe în mod grav și repetat funcționarea unui serviciu de radiocomunicații utilizat în conformitate cu reglementările comunitare și de drept intern aplicabile.

Articolul 3

Autorizația generală pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice

(1) Statele membre garantează libertatea de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice sub rezerva condițiilor stabilite

de prezenta directivă. În acest scop, statele membre nu împiedică nici o întreprindere să furnizeze rețele și servicii de comunicații electronice, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar pe baza motivelor stabilite la articolul 46 alineatul (1) din tratat.

(2) Furnizarea de rețele de comunicații electronice și furnizarea de servicii de comunicații electronice pot, fără a aduce atingere obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2) sau drepturilor de utilizare menționate la articolul 5, să fie supuse numai unei autorizări generale. Întreprinderii în cauză i se poate solicita să prezinte o notificare, dar nu poate fi obligată să obțină o decizie explicită sau orice alt act administrativ al autorității naționale de reglementare înainte de a-și exercita drepturile ce decurg din autorizare. După primirea notificării, dacă este necesar, o întreprindere își poate începe activitatea, după caz, sub rezerva dispozițiilor aplicabile drepturilor de utilizare menționate la articolele 5, 6 și 7.

(3) Notificarea menționată la alineatul (2) se limitează la o declarație întocmită de o persoană fizică sau juridică adresată autorității naționale de reglementare cu privire la intenția de a începe furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice și la comunicarea informațiilor minime necesare care să permită autorității naționale de reglementare să păstreze un registru sau o listă a furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice. Aceste informații trebuie să se limiteze la strictul necesar pentru a identifica furnizorul, precum numărul de înregistrare al societății, persoana de contact a furnizorului, adresa furnizorului, o scurtă descriere a rețelei sau a serviciului și data prevăzută pentru începerea activității.

Articolul 4

Lista drepturilor minime care decurg din autorizația generală

(1) Întreprinderile autorizate în temeiul articolului 3 au dreptul:

- (a) să furnizeze rețele și servicii de comunicații electronice;
- (b) să li se ia în considerare cererea de acordare a drepturilor de instalare a infrastructurii în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

(2) În cazul în care aceste întreprinderi furnizează rețele și servicii de comunicații electronice publicului, autorizația generală le acordă, de asemenea, dreptul:

- (a) să negocieze interconectarea cu alți furnizori de rețele și servicii publice de comunicații, posesori de autorizații generale, și, după caz, să obțină accesul sau interconectarea la

rețelele acestora oriunde în Comunitate, în conformitate cu Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul) și în condițiile stabilite de aceasta;

- (b) să beneficieze de posibilitatea de a fi desemnați în vederea furnizării diferitelor componente ale unui serviciu universal și/sau să acopere diferite părți din teritoriul național în conformitate cu Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate de rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva privind serviciul universal) ⁽¹⁾.

Articolul 5

Drepturile de utilizare a frecvențelor radio și a numerelor

(1) Atunci când este posibil, în special în cazurile în care riscul unui bruiaj dăunător este neglijabil, statele membre nu condiționează utilizarea frecvențelor radio de acordarea drepturilor individuale de utilizare, ci includ condițiile de utilizare a acestor frecvențe radio în autorizația generală.

(2) Atunci când este necesar să se acorde drepturi individuale de utilizare pentru frecvențe radio și numere, statele membre acordă aceste drepturi, la cerere, oricărei întreprinderi care furnizează sau folosește rețele sau servicii în cadrul autorizației generale, sub rezerva dispozițiilor articolelor 6, 7 și 11 alineatul (1) litera (c) din prezenta directivă și a oricăror alte norme care garantează utilizarea eficientă a resurselor în cauză în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

Fără a aduce atingere criteriilor și procedurilor specifice adoptate de statele membre privind acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio furnizorilor de servicii de programe de radio și de televiziune în vederea îndeplinirii obiectivelor de interes general în conformitate cu legislația comunitară, astfel de drepturi de utilizare se acordă prin proceduri deschise, transparente și nediscriminatorii. Atunci când acordă drepturi de utilizare, statele membre precizează dacă drepturile în cauză pot fi transferate la inițiativa titularului și în ce condiții, în cazul frecvențelor radio, în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). Atunci când statele membre acordă drepturi de utilizare pe o perioadă limitată, durata este adaptată la serviciul în cauză.

(3) Deciziile privind drepturile de utilizare sunt adoptate, comunicate și făcute publice cât mai repede posibil după primirea cererii complete de către autoritatea națională de reglementare, în termen de trei săptămâni, în cazul numerelor care au fost alocate în scopuri specifice în cadrul planului național de numerotare, și în termen de șase săptămâni, în cazul frecvențelor radio care au fost alocate în scopuri specifice în cadrul planului național de

frecvențe. Cel de-al doilea termen nu aduce atingere nici unui acord internațional aplicabil referitor la utilizarea frecvențelor radio sau a pozițiilor orbitale.

(4) Atunci când, după consultarea părților interesate în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), s-a hotărât că drepturile de utilizare a numerelor cu valoare economică excepțională se acordă prin proceduri de selecție competitivă sau comparativă, statele membre pot prelungi perioada maximă de trei săptămâni cu încă trei săptămâni.

În cazul procedurilor de selecție competitive și comparative pentru frecvențele radio se aplică dispozițiile articolului 7.

(5) Statele membre nu limitează numărul de drepturi de utilizare care se acordă, cu excepția cazului în care este necesară garantarea utilizării eficiente a frecvențelor radio în conformitate cu articolul 7.

Articolul 6

Condiții aferente autorizației generale și drepturilor de utilizare a frecvențelor radio și a numerelor și obligațiile specifice

(1) Autorizația generală pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice și drepturile de utilizare a frecvențelor radio și drepturile de utilizare a numerelor pot fi supuse numai condițiilor enumerate în părțile A, B și C din anexă. Aceste condiții sunt justificate în mod obiectiv în raport cu rețeaua sau serviciul în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente.

(2) Obligațiile specifice care pot fi impuse furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice în conformitate cu articolele 5 alineatele (1) și (2), 6 și 8 din Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul) și cu articolele 16, 17, 18 și 19 din Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal) sau celor desemnați să furnizeze serviciul universal în cadrul directivei menționate anterior sunt separate din punct de vedere juridic de drepturile și obligațiile din cadrul autorizației generale. Pentru a garanta transparența față de întreprinderi, criteriile și procedurile de impunere a acestor obligații specifice anumitor întreprinderi sunt menționate în autorizația generală.

(3) Autorizația generală conține numai condițiile specifice sectorului în cauză care sunt stabilite în partea A din anexă și nu reia condițiile care se aplică deja întreprinderilor în temeiul altei legislații interne.

(4) Statele membre nu reiau condițiile din autorizația generală în cazul în care acordă dreptul de utilizare a frecvențelor radio sau a numerelor.

⁽¹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

Articolul 7

Procedura de limitare a numărului de drepturi de utilizare acordate pentru frecvențele radio

(1) Atunci când un stat membru analizează posibilitatea de a limita numărul de drepturi de utilizare pe care le acordă pentru frecvențele radio, acesta trebuie în special:

- (a) să ia în considerare în mod corespunzător nevoia de a crește la maximum beneficiile pentru utilizatori și de stimulare a concurenței;
- (b) să acorde tuturor părților interesate, inclusiv utilizatorilor și consumatorilor, posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la orice limitare în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru);
- (c) să publice și să motiveze toate deciziile privind limitarea acordării drepturilor de utilizare;
- (d) după stabilirea procedurii, să formuleze o invitație în vederea prezentării solicitărilor pentru acordarea drepturilor de utilizare; și
- (e) să revizuiască limitarea la intervale rezonabile sau la cererea rezonabilă a întreprinderilor în cauză.

(2) Atunci când un stat membru ajunge la concluzia că se pot acorda drepturi suplimentare de utilizare a frecvențelor radio, acesta publică această concluzie și formulează o invitație în vederea prezentării solicitărilor pentru astfel de drepturi.

(3) Atunci când acordarea drepturilor de utilizare pentru frecvențele radio trebuie limitată, statele membre acordă astfel de drepturi în funcție de criteriile de selecție care trebuie să fie obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale. Toate aceste criterii de selecție trebuie să ia în considerare în mod corespunzător îndeplinirea obiectivelor articolului 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

(4) Atunci când se folosesc proceduri de selecție competitive sau comparative, statele membre pot prelungi perioada maximă de șase săptămâni menționată la articolul 5 alineatul (3) atât timp cât este necesar pentru a se asigura că procedurile sunt corecte, rezonabile, deschise și transparente pentru toate părțile interesate, dar nu cu mai mult de opt luni.

Aceste termene nu aduc atingere oricăror acorduri internaționale aplicabile referitoare la utilizarea frecvențelor radio și la coordonarea prin satelit.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere transferului de drepturi de utilizare a frecvențelor radio în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

Articolul 8

Alocarea armonizată a frecvențelor radio

Atunci când utilizarea frecvențelor radio a fost armonizată, condițiile și procedurile de acces au fost definite și întreprinderile

căroră li s-au alocat frecvențele radio au fost selectate în conformitate cu acordurile internaționale și cu normele comunitare, statele membre acordă dreptul de utilizare pentru astfel de frecvențe radio în conformitate cu dispozițiile menționate. În cazul în care, în cadrul unei proceduri de selecție comune, sunt îndeplinite toate condițiile naționale legate de dreptul de utilizare a frecvențelor radio în cauză, statele membre nu impun alte condiții, criterii sau proceduri suplimentare care pot limita, denatura sau întârzia aplicarea corectă a alocării comune a frecvențelor radio.

Articolul 9

Declarațiile pentru facilitarea exercitării drepturilor de instalare a infrastructurii și a drepturilor de interconectare

La cererea unei întreprinderi, autoritățile naționale de reglementare emit, în termen de o săptămână, declarații standardizate care să confirme, în cazul în care este necesar, faptul că întreprinderea a prezentat o notificare în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) și care să precizeze în detaliu împrejurările în care o întreprindere care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice în temeiul autorizației generale are dreptul de a solicita drepturi de instalare a infrastructurii, de a negocia interconectarea și/sau de a obține accesul sau interconectarea în vederea facilitării exercitării acestor drepturi, de exemplu, la alt nivel administrativ sau în relația cu alte întreprinderi. După caz, aceste declarații pot fi emise și ca răspuns automat la notificarea menționată la articolul 3 alineatul (2).

Articolul 10

Respectarea condițiilor din autorizația generală sau ale drepturilor de utilizare, precum și a obligațiilor specifice

(1) Autoritățile naționale de reglementare pot cere întreprinderilor care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice titulare ale autorizației generale sau ale drepturilor de utilizare a frecvențelor radio sau a numerelor să furnizeze informațiile necesare pentru a verifica respectarea condițiilor din autorizația generală sau ale drepturilor de utilizare, precum și a obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), în conformitate cu articolul 11.

(2) Atunci când o autoritate națională de reglementare constată că o întreprindere nu respectă una sau mai multe condiții din autorizația generală sau ale drepturilor de utilizare sau obligațiile specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), aceasta notifică întreprinderea cu privire la acest lucru și îi oferă posibilitatea rezonabilă de a-și exprima punctul de vedere sau de a corecta orice încălcare constatată:

— în termen de o lună de la notificare sau

— pe parcursul unei perioade mai scurte, convenită împreună cu întreprinderea sau prevăzută de autoritatea națională de reglementare în cazul unor încălcări repetate, sau

— pe parcursul unei perioade mai lungi stabilite de autoritatea națională de reglementare.

(3) În cazul în care întreprinderea în cauză nu remediază încălcările în termenul stabilit la alineatul (2), autoritatea competentă adoptă măsurile adecvate și proporționale care să garanteze respectarea condițiilor. În acest sens, statele membre pot împuternici autoritățile competente să impună sancțiuni financiare, după caz. Măsurile și motivele care stau la baza acestora sunt comunicate întreprinderii în cauză în termen de o săptămână de la adoptarea lor și stabilesc o perioadă rezonabilă pentru ca întreprinderea în cauză să respecte măsurile.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatelor (2) și (3), statele membre pot împuternici autoritatea competentă să impună sancțiuni financiare, după caz, întreprinderilor care nu respectă obligația de a furniza informații în conformitate cu obligațiile prevăzute la articolul 11 alineatul (1) litera (a) sau (b) din prezenta directivă sau cu articolul 9 din Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul) într-un termen rezonabil stabilit de autoritatea națională de reglementare.

(5) În cazul unor încălcări grave și repetate ale condițiilor din autorizația generală, ale drepturilor de utilizare sau ale obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), în cazul în care măsurile destinate să garanteze respectarea condițiilor și menționate la alineatul (3) din prezentul articol au eșuat, autoritățile naționale de reglementare pot împiedica o întreprindere să își continue activitatea de furnizare a rețelelor sau serviciilor de comunicații electronice sau pot suspenda sau retrage drepturile de utilizare.

(6) Fără a lua în considerare dispozițiile alineatelor (2), (3) și (5), în cazul în care autoritatea competentă are dovada încălcării condițiilor din autorizația generală, a drepturilor de utilizare sau a obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), care reprezintă o amenințare gravă și imediată la adresa ordinii, a siguranței sau a sănătății publice sau care poate determina probleme economice sau operaționale grave pentru alți furnizori sau utilizatori de rețele sau servicii de comunicații electronice, aceasta poate adopta de îndată măsuri interimare pentru a remedia situația înainte de adoptarea unei decizii finale. Întreprinderea în cauză are posibilitatea de a-și exprima opinia și de a propune soluții. După caz, autoritatea competentă poate confirma măsurile interimare.

(7) Întreprinderile au dreptul de a contesta măsurile luate în temeiul prezentului articol în conformitate cu procedura menționată la articolul 4 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

Articolul 11

Informațiile solicitate în cadrul autorizației generale pentru drepturile de utilizare și pentru obligațiile specifice

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor de informare și raportare prevăzute de legislația internă, altele decât cele prevăzute de

autorizația generală, autoritățile naționale de reglementare pot cere întreprinderilor, în temeiul autorizației generale, să furnizeze informații referitoare la drepturile de utilizare sau la obligațiile specifice menționate la articolul 6 alineatul (2) numai în cazul în care aceste informații sunt proporționale și justificate în mod obiectiv pentru a permite:

- (a) verificarea sistematică sau a fiecărui caz în parte din punctul de vedere al respectării condițiilor 1 și 2 din partea A, a condiției 6 din partea B și a condiției 7 din partea C din anexă, precum și a respectării obligațiilor menționate la articolul 6 alineatul (2);
- (b) verificarea fiecărui caz în parte din punctul de vedere al respectării condițiilor stabilite în anexă, în cazul în care s-a primit o reclamație sau în care autoritatea națională de reglementare are alte motive să creadă că o anumită condiție nu este respectată sau în cazul unei investigații efectuate din proprie inițiativă de autoritatea națională de reglementare;
- (c) examinarea și evaluarea cererilor de acordare a drepturilor de utilizare;
- (d) publicarea, în interesul consumatorilor, a studiilor comparative privind calitatea și prețul serviciilor;
- (e) definirea clară a obiectivelor statistice;
- (f) realizarea unei analize de piață în sensul Directivei 2002/19/CE (Directiva privind accesul) sau al Directivei 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal).

Informațiile menționate la literele (a), (b), (d), (e) și (f) din primul paragraf nu pot fi impuse în prealabil și nu pot condiționa accesul pe piață.

(2) În cazul în care autoritățile naționale de reglementare cer întreprinderilor să furnizeze informații în conformitate cu alineatul (1), acestea informează întreprinderile cu privire la modul în care sunt utilizate informațiile în cauză.

Articolul 12

Taxe administrative

(1) Orice taxă administrativă impusă întreprinderilor care furnizează un serviciu sau o rețea în cadrul autorizației generale sau cărora li s-a acordat un drept de utilizare:

- (a) acoperă, în total, numai costurile administrative aferente gestionării, controlării și aplicării sistemului de autorizare generală, a drepturilor de utilizare și a obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), care pot include costuri pentru cooperare, armonizare și standardizare internațională, analize de piață, monitorizarea conformității și alte controale de piață, precum și cheltuieli aferente lucrărilor de reglementare ce implică elaborarea și aplicarea legislației secundare și a deciziilor administrative, precum deciziile privind accesul și interconectarea și

(b) este impusă fiecărei întreprinderi în mod obiectiv, transparent și proporțional, astfel încât să se reducă la maximum costurile administrative suplimentare și taxele inerente.

(2) Atunci când autoritățile naționale de reglementare impun taxe administrative, acestea publică o prezentare anuală a costurilor administrative și a valorii totale a taxelor percepute. Ajustările necesare se efectuează luând în considerare diferența dintre valoarea totală a taxelor și costurile administrative.

Articolul 13

Taxele pentru drepturile de utilizare și drepturile de instalare a infrastructurii

Statele membre pot permite autorității competente să impună taxe pentru drepturile de utilizare a frecvențelor radio sau a numerelor sau pentru drepturile de instalare a infrastructurii pe, deasupra sau sub proprietăți publice sau private care reflectă nevoia de a asigura utilizarea optimă a acestor resurse. Statele membre se asigură că aceste taxe sunt justificate în mod obiectiv, sunt transparente, nediscriminatorii și proporționale în ceea ce privește scopul în care sunt utilizate și iau în considerare obiectivele articolului 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

Articolul 14

Modificarea drepturilor și obligațiilor

(1) Statele membre se asigură că drepturile, condițiile și procedurile privind autorizațiile generale și drepturile de utilizare sau drepturile de instalare a infrastructurii pot fi modificate numai în cazuri justificate în mod obiectiv și într-o măsură rezonabilă. Intenția de a efectua astfel de modificări se notifică în mod corespunzător, iar părțile interesate, inclusiv utilizatorii și consumatorii, primesc un termen suficient pentru a-și exprima opiniile cu privire la modificările propuse, termen care nu poate fi decât în cazuri excepționale mai mic de patru săptămâni.

(2) Statele membre nu limitează și nu retrag drepturile de instalare a infrastructurii înainte de expirarea perioadei pentru care au fost acordate, cu excepția cazurilor în care acest lucru este justificat și, după caz, în conformitate cu dispozițiile de drept intern aplicabile în materie de compensare pentru retragerea drepturilor.

Articolul 15

Publicarea informațiilor

(1) Statele membre se asigură că toate informațiile pertinente referitoare la drepturile, condițiile, procedurile, taxele, redevențele și deciziile privind autorizațiile generale și drepturile de utilizare

sunt publicate și actualizate în mod corespunzător, astfel încât toate părțile interesate să le poată accesa cu ușurință.

(2) Atunci când informațiile menționate la alineatul (1) sunt deținute la diferite niveluri ale administrației, în special informațiile privind procedurile și condițiile aplicabile drepturilor de instalare a infrastructurii, autoritatea națională de reglementare depune toate eforturile rezonabile, ținând seama de costurile aferente, pentru a întocmi o prezentare generală ușor de consultat a acestor informații, inclusiv a informațiilor privind nivelurile administrative pertinente și autoritățile responsabile, pentru a facilita cererile de drepturi de instalare a infrastructurii.

Articolul 16

Procedurile de revizuire

Comisia revizuieste periodic modul de funcționare a sistemelor naționale de autorizare generală și dezvoltarea furnizării de servicii transfrontaliere în Comunitate și întocmește un raport Parlamentului European și Consiliului, primul raport fiind întocmit în termen de trei ani de la data aplicării prezentei directive, menționate la articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf. În acest sens, Comisia poate cere statelor membre informații, care sunt furnizate fără întârziere.

Articolul 17

Autorizații existente

(1) Statele membre adaptează autorizațiile deja existente la data intrării în vigoare a prezentei directive la dispozițiile prezentei directive până la data aplicării menționată la articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf.

(2) Atunci când aplicarea alineatului (1) determină restrângerea drepturilor sau o extindere a obligațiilor în cadrul autorizațiilor existente, statele membre pot prelungi valabilitatea drepturilor și obligațiilor în cauză cu cel mult nouă luni de la data aplicării menționată la articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf, cu condiția să nu se aducă atingere drepturilor altor întreprinderi reglementate de legislația comunitară. Statele membre notifică Comisia cu privire la aceste prelungiri și precizează motivul lor.

(3) Statul membru în cauză poate solicita prelungirea temporară a unei condiții din cadrul unei autorizații privind accesul la rețele de comunicații electronice, care era în vigoare înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive, atunci când poate dovedi că eliminarea acestei condiții creează dificultăți excesive întreprinderilor care au beneficiat de un acces obligatoriu la o altă rețea și atunci când aceste întreprinderi nu pot negocia acorduri noi în condiții comerciale rezonabile înainte de data aplicării menționată la articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf. Aceste solicitări sunt prezentate până la data aplicării, menționată la articolul 18

alineatul (1) al doilea paragraf, și precizează condiția (condițiile) și perioada pentru care se solicită prelungirea temporară.

Statele membre informează Comisia cu privire la motivele pentru care solicită o prelungire. Comisia analizează solicitarea, luând în considerare situația specifică din statul membru respectiv și cea a întreprinderii sau a întreprinderilor în cauză, precum și nevoia de a asigura un cadru de reglementare coerent la nivel comunitar. Aceasta adoptă o decizie privind acceptarea sau respingerea solicitării, iar în cazul în care hotărăște să accepte solicitarea, adoptă o decizie privind sfera de aplicare și durata prelungirii care se acordă. Comisia comunică decizia sa statului membru în cauză în termen de șase luni de la primirea solicitării prelungirii. Aceste decizii se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 18

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 24 iulie 2003. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică aceste dispoziții începând cu 25 iulie 2003.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă și al oricăror modificări ulterioare aduse dispozițiilor în cauză.

Articolul 19

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 20

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 7 martie 2002.

Pentru Parlamentul European

Președintele

P. COX

Pentru Consiliu

Președintele

J. C. APARICIO

ANEXĂ

Condițiile enumerate în prezenta anexă reprezintă lista completă a condițiilor care pot însoți autorizațiile generale (partea A), drepturile de utilizare a frecvențelor radio (partea B) și drepturile de utilizare a numerelor (partea C) menționate la articolul 6 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (1) litera (a).

A. Condițiile care pot însoți o autorizație generală

1. Contribuțiile financiare la finanțarea serviciului universal, în conformitate cu Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal).
2. Taxele administrative, în conformitate cu articolul 12 din prezenta directivă.
3. Interoperabilitatea serviciilor și interconectarea rețelelor, în conformitate cu Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul).
4. Accesibilitatea numerelor din planul național de numerotare pentru utilizatorii finali, inclusiv condițiile, în conformitate cu Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal).
5. Cerințe privind mediul, planificarea urbană și amenajarea teritoriului, precum și cerințe și condiții legate de acordarea accesului la domeniul public sau privat sau de folosirea acestuia, condiții legate de colocare și utilizarea în comun a infrastructurii, în conformitate cu Directiva 2002/22/CE (directiva-cadru), inclusiv, după caz, orice garanție financiară sau tehnică necesară pentru a asigura executarea corespunzătoare a lucrărilor de infrastructură.
6. Obligații de redifuzare, în conformitate cu Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal).
7. Protecția datelor cu caracter personal și a vieții private specifice sectorului de comunicații electronice, în conformitate cu Directiva 97/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind prelucrarea datelor personale și protecția vieții private în sectorul telecomunicațiilor ⁽¹⁾.
8. Normele de protecție a consumatorului specifice sectorului de comunicații electronice, inclusiv condițiile, în conformitate cu Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal).
9. Restricții cu privire la transmisia de programe ilegale, în conformitate cu Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special comerțul electronic, pe piața internă ⁽²⁾ și restricții cu privire la transmisia de programe dăunătoare, în conformitate cu articolul 2a alineatul (2) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege sau acte administrative în statele membre privind exercitarea activităților de televiziune ⁽³⁾.
10. Informațiile care trebuie furnizate în cadrul procedurii de notificare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din prezenta directivă și în scopurile menționate la articolul 11 din prezenta directivă.
11. Facilitarea interceptării legale de către autoritățile naționale competente, în conformitate cu Directiva 97/66/CE și Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor personale și la libera circulație a acestor date ⁽⁴⁾.
12. Condițiile de utilizare în caz de catastrofe majore, în vederea asigurării comunicațiilor dintre serviciile de urgență și autorități și a serviciilor de radiodifuziune destinate publicului.
13. Măsuri privind limitarea expunerii publicului la câmpurile electromagnetice generate de rețelele de comunicații electronice, în conformitate cu dreptul comunitar.
14. Obligațiile de acces, altele decât cele prevăzute la articolul 6 alineatul (2) din prezenta directivă, care se aplică întreprinderilor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice, în conformitate cu Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul).

⁽¹⁾ JO L 24, 30.1.1998, p. 1.

⁽²⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 298, 17.10.1989, p. 23. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 202, 30.7.1997, p. 60).

⁽⁴⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

15. Menținerea integrității rețelelor publice de comunicații, în conformitate cu Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul) și Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal), inclusiv prin condițiile de prevenire a interferențelor electromagnetice între rețelele și/sau serviciile de comunicații electronice în conformitate cu Directiva 89/336/CEE a Consiliului din 3 mai 1989 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la compatibilitatea electromagnetică ⁽¹⁾.
16. Siguranța rețelelor publice în caz de acces neautorizat, în conformitate cu Directiva 97/66/CE.
17. Condiții de utilizare a frecvențelor radio, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Directiva 1999/5/CE, în cazul în care utilizarea în cauză nu este subordonată acordării drepturilor individuale de utilizare în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din prezenta directivă.
18. Măsurile elaborate pentru a asigura respectarea standardelor și a specificațiilor menționate la articolul 17 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

B. Condiții care pot însoți drepturile de utilizare a frecvențelor radio

1. Desemnarea serviciului sau a tipului de rețea sau de tehnologie pentru care s-au acordat drepturile de utilizare a frecvenței, inclusiv, după caz, utilizarea exclusivă a frecvenței pentru transmisia de programe sau de servicii audiovizuale specifice.
2. Utilizarea eficientă și efectivă a frecvențelor, în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), inclusiv, după caz, cerințe privind acoperirea.
3. Condiții tehnice și operaționale necesare pentru a evita bruiajele dăunătoare și pentru a limita expunerea publicului general la câmpurile electromagnetice, în cazul în care aceste condiții sunt diferite de cele incluse în autorizația generală.
4. Durata maximă, în conformitate cu articolul 5 din prezenta directivă, sub rezerva modificărilor aduse planului național de frecvențe.
5. Transferul de drepturi la inițiativa titularului și condițiile aplicabile acestui transfer, în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).
6. Taxele de utilizare, în conformitate cu articolul 13 din prezenta directivă.
7. Orice angajamente pe care întreprinderea care obține dreptul de utilizare și le-a asumat pe parcursul unei proceduri de selecție competitive sau comparative.
8. Obligații în cadrul acordurilor internaționale pertinente privind utilizarea frecvențelor.

C. Condiții care pot însoți drepturile de utilizare a numerelor

1. Desemnarea serviciului pentru care se folosește numărul, inclusiv orice cerință privind furnizarea serviciului în cauză.
2. Utilizarea eficientă și efectivă a numerelor, în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).
3. Cerințele privind portabilitatea numărului, în conformitate cu Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal).
4. Obligația de a furniza informații privind abonații incluși în cartea de telefon în sensul articolelor 5 și 25 din Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal).
5. Durata maximă, în conformitate cu articolul 5 din prezenta directivă, sub rezerva oricărei modificări a planului național de numerotare.
6. Transferul de drepturi la inițiativa titularului și condițiile aplicabile acestui transfer, în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).
7. Taxele de utilizare, în conformitate cu articolul 13 din prezenta directivă.
8. Orice angajamente pe care întreprinderea care obține dreptul de utilizare și le-a asumat pe parcursul unei proceduri de selecție competitive sau comparative.
9. Obligații în cadrul acordurilor internaționale pertinente privind utilizarea numerelor.

⁽¹⁾ JO L 139, 23.5.1989, p. 19. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 93/68/CEE (JO L 220, 30.8.1993, p. 1).